

VERSLAG BEZINNINGSDAG 24 NOVEMBER

DE FIORETTI

De inleiding van Elisabeth Schonken osc begint met een kort overzicht van de historie en het ontstaan van de Fioretti. Basis-materiaal voor de Fioretti (korte verhalen van bijzondere belevenissen van Franciscus en/of zijn volgelingen) is de Actus beati Francisci et sociorum eius (Handelingen van Franciscus en zijn gezellen). Deze Actus is geschreven in het Latijn door Hugolinus van Montegiorgio rond 1327. Zo'n 50 jaar later heeft de onbekende vertaler van de Actus, naast ander beschikbaar materiaal (o.a. Bonaventura, De 3 gezellen), ook gebruik gemaakt van mondeling doorvertelde verhalen. Dat alles heeft hij in het Italiaans vertaald en beschreven. De indeling van de Fioretti is dan ook niet dezelfde als in de Actus en veel verhalen zijn aangepast. De Fioretti (bloemetjes) zijn dus verhalen over Franciscus en over zijn gezellen. Ze spelen zich soms ook af in het gebied De Marken, een landstreek ten oosten van Umbrië. Ook is er een aantal verhalen over broeder Juniperus en broeder Egidius.

Zr. Elisabeth begint met het verhaal van Juniperus, die zonder te vragen bij een boer een varken een poot afsneed voor een zieke medebroeder. Dat leverde een kwade boer op en broeder Juniperus moest van Franciscus achter de boer aan om schuld te bekennen. Juniperus deed dat op zo'n bijzondere wijze dat de boer uiteindelijk het hele varken voor de broeders klaarmaakte met veel verontschuldigingen voor zijn kwade woorden. Franciscus zei toen dat hij wel graag veel jeneverbessen (= juniperus) om hem zou willen zien.

Dit is een ingedikt voorbeeld van een bloemetje/verhaal over Juniperus. De verhalen zijn geschreven in een tijd die er totaal anders uitzag dan vandaag de dag. Het is dus belangrijk om erover na te denken hoe je deze verhalen naar het heden kunt halen.

Met hoe dat te doen verwijst zr. Elisabeth naar de bron van deze verhalen: de leefwijzen van Franciscus en Clara en haalt daar de Tweede Brief van Clara aan Agnes (10-14) bij aan:

10. (Maar) Omdat het ene noodzakelijk is, vraag ik je dringend dit éne en spoor je aan door de liefde van Hem, aan Wie jij jezelf als een heilig en welgevallig offer hebt aangeboden, 11. houd je levenskeuze in herinnering; kijk, als een tweede Rachel, altijd naar je begin. Wat je vasthoudt, blijf dat vasthouden; wat je doet, blijf dat doen en geef het niet op, 12. maar ga met snelle stap en lichte tred zonder je voeten te stoten, zodat je stap-

pen zelfs het stof niet doen opstuiven. 13. Onbezorgd, blij en opgewekt moet je waakzaam het pad van innig geluk bewandelen, 14. geloof niemand, stem met niemand in die je van deze levenskeuze zou willen terugroepen en die op de weg een struikelblok voor je zou plaatsen, want dan zou je niet in die volmaaktheid, waartoe de Geest van de Heer je heeft geroepen, je geloften aan de Allerhoogste kunnen teruggeven.

Een tekst die mij uit het hart gegrepen is, ook al omdat ik deze tekst bij mijn profesie als eerste lezing opgenomen had. Deze verwijst naar de bron (Evangelie) en naar de keuze die je gemaakt hebt voor de OFS. In de tekst staat ook: "... je schreden zelfs het stof niet doen opstuiven". Voor mij betekenen deze woorden dat je je daden

moet afronden en afhechten, waardoor er achteraf geen gedoe ontstaat en je later niet tegen een stapel onafgewerkte acties aanloopt.

Vanuit de bron, gedachtig aan je keuze, proberen je leven in te richten en nagaan waar jij iets hebt meegemaakt, meegekregen in een situatie die jou geraakt heeft. Waarin je het goddelijke hebt herkend. Je kunt daarover voor jezelf een eigentijds verhaal schrijven. Een verhaal dat jou op pad helpt en houdt.

De eerste oefening daartoe hebben we samen, dankzij de bezielende woorden van zr. Elisabeth, mogen doen. Tot lof van Christus. Amen.

Jan Bijlsma ofs